

Slávu si získal, no padol si do tmy,
lásku nám dávať si už neschopný,
odchádzam na vždy a pálim tvoje fotky,
náš životný scenár si zmazal do bodky.
Čakám ťa celý deň, ty prichádzaš v noci,
dcéra ti volá, vráť sa už oci,
beriem jej mobil, nech zabudne kto si,
veď ty si už aj tak v diablovej moci.

Na najvyššom poschodí opustený byt,
žalúzie zatiahnuté, ticho počuť z tmy,
iba pár chladných stien a môj tieň na nich,
pozdrav pre nikoho bez odozvy, je už iba zvyk,
kedysi to bolo šťastie, dnes je zaprášené v podkroví,
preto po každej sa pýtam, či mám vôbec otvoriť,
len jeden mŕtvy na križi tu so mnou ostal,
no aj ten mi pohľadom hovorí, si to posral!
Stále klamem sám seba, pýtam sa,
prečo ustlané mám pre dvoch a spím tam sám?
A kam zmizla tá čo bola vysnená?
A prečo naša kniha už nemá písmená?
Naša láska sa zamkla a zahodila kľúče,
za splnenie snov došiel mi účet,
na varovné slová dnes prichádza,
a ja spoznávam ten smútok víťaza.

Slávu si získal, no padol si do tmy,
lásku nám dávať si už neschopný,
odchádzam na vždy a pálim tvoje fotky,
náš životný scenár si zmazal do bodky.
Čakám ťa celý deň, ty prichádzaš v noci,
dcéra ti volá, vráť sa už oci,
beriem jej mobil, nech zabudne kto si,
veď ty si už aj tak v diablovej moci.

Svetlá svietia na pódium počuť aplauz,
opona sa roztiahla, dav kričí bav nás,
nikto netuší, že nálada není jak má,
dámy a páni, show smutného klauna,
naklonené šťastie, sú mi naklonené hviezdy,
no ja sa pýtam sám seba, či toto som chcel vždy,
sny sú naplnené a úspech si ma stíska,
no zisťujem, že som viacej stratil ako získal.
Moju tvár spoznávaš už iba z fotiek,
a moje myšlienky iba z toho, kto čo ti povie,
z článkov, z ktorých sa dočítaš viacej o mne,
či si ľahnem k tebe niekedy, iba Boh vie.
A tak balíš veci na rýchlo a vysvetľuješ malej,
že treba odísť domov a odo mňa čo najďalej,
posledný pohľad na opustený byt,
z ktorého zmizlo šťastie, ostali len spomienky.

Slávu si získal, no padol si do tmy,
lásku nám dávať si už neschopný,
odchádzam na vždy a pálim tvoje fotky,
náš životný scenár si zmazal do bodky.
Čakám ťa celý deň, ty prichádzaš v noci,

dcéra ti volá, vráť sa už oci,
beriem jej mobil, nech zabudne kto si,
veď ty si už aj tak v diablovej moci.

Nebo bránu zavrelo, už nemôžem ísť tam,
hviezdy vzdávajú sa mi, už sa ich nedotýkam,
posmrtný život s anjelmi, už sa ma netýka,
peklo otvára sa, rastú rohy, rastú kopytá.
Počujem duše sklamané v každom jednom sne,
do záhrobia ťahajú ma ruky diablove,
stráca sa svätožiara, stráca sa v tme,
sklamal som viem, sám som na vine.

Slávu si získal, no padol si do tmy,
lásku nám dávať si už neschopný,
odchádzam na vždy a pálim tvoje fotky,
náš životný scenár si zmazal do bodky.
Čakám ťa celý deň, ty prichádzaš v noci,
dcéra ti volá, vráť sa už oci,
beriem jej mobil, nech zabudne kto si,
veď ty si už aj tak v diablovej moci.